

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Andersen, Hans Christian FRA: Ørsted, Hans Christian (1850-07-18)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Andersen, Hans Christian FRA: Ørsted, Hans Christian (1850-07-18)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 608. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000176.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til eH. C. Andersen.

Kjøbenhavn den 18de Juli 1850.

Kjære Ven!

Det er mig en sand Fornøielse, at De ikke vil bie efter min Bog^{*)}, til De kommer hjem; jeg sender Dem den derfor. Jeg tør ikke haabe, at den skal gjøre det samme gunstige Indtryk paa Dem, som jeg havde den Glæde at erfare, at den første gjorde; thi denne nye Bog har fornemmelig det Øiemed nærmere at belyse den tidligere; dog vil den ikke savne al Nyhed, og at Tænkemaade og Tone ere de samme som i den første, tør jeg selv forsikkre.

s. 609Det Mismod, hvorom De skriver til Mathilde, bør De rive Dem løs fra, dersom De ikke allerede har gjort det, førend dette Brev kommer Dem til Hænde. De har beriget Literaturen med saamange fortræffelige Arbejder, at Ingen uden De selv kan beskyldte Dem for at have udrettet altfor Lidet. Jeg troer neppe engang, at Deres Modstandere nu tør længere have en saadan Mening. Men lad ogsaa en eller anden Modstander være grov, saa maa De trøste Dem med, at næsten alle udmærkede Mænd have været saadanne Angreb underkastede. Jeg har tit seet engelske Journalister omtale deres Lands mest udmærkede Mænd med Haan; blandt Andet mindes jeg engang at have læst, at den store Statsmand Pitt blev kaldt et Dummerhoved; Pope i forrige Aarhundrede og Byron i dette have havt at beklage sig over bittre Angreb. Goethe og Schiller er det ikke gaaet bedre i Tydskland. Oehlenschläger og Baggesen, saa forskjellige de end vare. og saa fjendtlige De en Tid lang stode imod hinanden, have dog det tilfælles, at de ofte ere blevne meget Haardt angrebne. Gaaer De udenfor Digternes Række, kan jeg nævne Dem min Broder og Biskop Mynster, som have været udsatte for saare bittre Angreb.

Bryd Dem da saalidet som muligt om Angreb; det staaer nu for altid fast, at De har leveret udmærkede Digterværker, som ville bevare Deres Navn baade her og udenlands i uforgængelig Berømmelse.

De skriver, at De har udarbejdet Ole Lukøie, ligesom Deres andre æventyrlige Digte, med tænkksom Overveielse. Herom tvivler jeg ikke. Angaaende det Meste i Deres Digte kan jeg gjøre mig selv saa fuldkommen Rede, som der tør gjøres for et æventyrligt Digt. Det samme gjælder paa een Undtagelse nær om Ole Lukøie. Det Tankebillede, som deri fremstilles, s. 610synes mig klart nok; men det vedbliver at være mig en, om jeg saa maa kalde det, praktisk Vanskelighed, at see en saa omfattende Drøm, hvori saa mange Personer skulle handle og lide, fremstillet saaledes, at de samme Personer som til een Tid i Stykket skulle være Drømmebilleder, til en anden skulle være virkelige Personer. Maaskee er min Mening urigtig ; men sæt, at den var rigtig, saa vilde Ole Lukøie dog ikke ophøre at være et Digt, fuldt af Aand og Kunst. Jeg vil endnu gaae videre og sætte, at man ikke kunde tillægge det denne Roes, men at det stod langt under Deres andre Værker, dog burde det ikke længe græmme Dem, om det ogsaa kunde ærgre Dem lidt; thi hvo veed ikke, at Goethe, Oehlenschläger, Baggesen og saa mange andre berømte Digtere have ladet Værker trykke, som stode langt under deres Mesterværker.

Jeg haaber, at De ligesom hidindtil ikke vil forsvare Dem imod Deres Angribere; jeg vil endog raade Dem ikke at tage Hævn ved et eller andet, om og nok saa godt anbragt Sidehug; derimod mener jeg, at De muligt gjorde vel, om De engang skrev en Afhandling over det Æventyrliges Æsthetik. De kunde deri med Alvor og Ro oplyse Misforstaaelser, der havde foraarsaget uretfærdige Domme om Deres Digte; dog vilde jeg raade Dem at holde Dem saameget som muligt til Andres Værker og at afholde Dem fra al Polemik. Endelig vilde jeg langt fra ikke tilraade Dem et saadant Arbejde, dersom det i en betydelig Grad skulde afholde Dem fra egentlige Digterværker; nei, jeg vilde da tværtimod fraraade det.

Modtag de venskabeligste Hilsener fra os Alle.

Stedse Deres
H. C. Ørsted.